

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ISTITUTO DEI SORDI
DI TORINO

COCEMFE
Sevilla

CITIZENS
IN POWER

European
Development

MoMs

MOTHER MATTERS

The right of women with disabilities to motherhood

Αριθμός Έργου Erasmus+ 2023-1-IT02-KA220-ADU-000153664

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Τα ενημερωτικά βοηθήματα παρέχουν σύντομες επεξηγήσεις σχετικά με τις μελέτες για την αναπηρία, την προσβασιμότητα για τους επαγγελματίες υγείας και τη μητρότητα για τις γυναίκες με αναπηρία. Βασίζονται σε μια προσέγγιση μικρομάθησης, μια μεθοδολογία μάθησης που χωρίζει το περιεχόμενο.

- ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑμεΑ -

ICF και ICD-10

Για να παρέχουν ολοκληρωμένη και αποτελεσματική φροντίδα στις γυναίκες με αναπηρία, οι επαγγελματίες πρέπει να κατανοούν τα πλαίσια που καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο ορίζεται και αντιμετωπίζεται η αναπηρία. Δύο βασικά εργαλεία που έχουν αναπτυχθεί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) είναι η **Διεθνής Ταξινόμηση Λειτουργικότητας, Αναπηρίας και Υγείας (ICF)** και η **Διεθνής Ταξινόμηση Νοσημάτων (ICD-10)**. Αν και τα δύο χρησιμοποιούνται ευρέως στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, εξυπηρετούν πολύ διαφορετικούς σκοπούς και αντικατοπτρίζουν διαφορετικές οπτικές γωνίες σχετικά με την αναπηρία. Το **ICD-10** είναι ένα διαγνωστικό εργαλείο που ταξινομεί ασθένειες, διαταραχές και παθήσεις.

ICF

International
Classification of
Functioning,
Disability
and
Health

World Health
Organization

momsproject.eu

Mother Matters

[moms.mothermatters](https://www.instagram.com/moms.mothermatters)

[MoMs_MotherMatters](https://www.youtube.com/MoMs_MotherMatters)

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του συγγραφέα/των συγγραφέων, και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Χρησιμοποιείται κυρίως για ιατρική διάγνωση και στατιστικούς σκοπούς. Αν και είναι χρήσιμο για τον προσδιορισμό συγκεκριμένων παθήσεων, το ICD-10 ακολουθεί μια κυρίως βιοϊατρική προσέγγιση, η οποία μπορεί να παραβλέπει τους ευρύτερους κοινωνικούς, περιβαλλοντικούς και προσωπικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη ζωή ενός ατόμου. Όταν χρησιμοποιείται μόνο του, μπορεί να συμβάλει σε μια περιορισμένη αντίληψη της αναπηρίας, εστιάζοντας στις αναπηρίες και όχι στις ικανότητες.

Αντίθετα, η **ICF** αντιπροσωπεύει ένα βιοψυχοκοινωνικό μοντέλο. Αναγνωρίζει την αναπηρία ως αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης μεταξύ της κατάστασης της υγείας ενός ατόμου και των παραγόντων του περιβάλλοντος που επηρεάζουν την ικανότητά του να λειτουργεί και να συμμετέχει στην κοινωνία. Αυτοί οι παράγοντες περιλαμβάνουν το φυσικό περιβάλλον, τις κοινωνικές στάσεις και την πρόσβαση σε πόρους. Η ICF δεν εστιάζει μόνο στους περιορισμούς, αλλά και στον τρόπο **άρσης των εμποδίων** και **ενίσχυσης της συμμετοχής**.

Για τους επαγγελματίες υγείας που εργάζονται με μητέρες με αναπηρίες, η ενσωμάτωση και των δύο μοντέλων είναι απαραίτητη. Η διάγνωση (ICD-10) παραμένει σημαντική, αλλά πρέπει να συμπληρώνεται από μια λειτουργική και συγκεκριμένη αξιολόγηση (ICF). Αυτό εξασφαλίζει ότι τα σχέδια φροντίδας λαμβάνουν υπόψη τους **προσωπικούς στόχους**, την **υποστήριξη του περιβάλλοντος** και την **κοινωνική συμμετοχή**, και όχι μόνο τα κλινικά συμπτώματα.

Τελικά, η χρήση του ICF παράλληλα με το ICD-10 προάγει μια πιο ολιστική, ανθρωποκεντρική προσέγγιση. Είναι σύμφωνη με τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και βοηθά τους επαγγελματίες να υποστηρίξουν τις γυναίκες με αναπηρίες στην πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού τους ως μητέρες.

